

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **S. O.**, nar., bytem, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, oddělení ostatních správních činností se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.7.2014, č.j. KUJI 48596/2014, sp. zn. OOSČ 139/2014 OOSC/39,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 16.7.2014, č.j. KUJI 48596/2014, sp. zn. OOSČ 139/2014 OOSC/39, bylo přezkoumáno rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 19.12.2013, č.j. MMJ/OD/24518/2013-20, JID: 165535/2013/MMJ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti silničnímu provozu a dále přezkoumáno usnesení Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 16.1.2014, č.j. MMJ/OD/24518/2013-24, JID: 10090/2014/MMJ, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o poskytnutí lhůty 30 dnů pro doplnění odůvodnění odvolání a rozhodnuto ve výroku I. tak, že se zamítá odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 16.12.2013 a toto rozhodnutí se potvrzuje a ve výroku II. pak bylo zrušeno uvedené usnesení Magistrátu města Jihlavy ze dne 16.1.2014 a řízení o poskytnutí lhůty k doplnění odvolání bylo zastaveno.

Žalobu žalobce podává proti uvedenému rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 16.7.2014, a to proti výroku I.

Žalobce považuje výrok I. uvedeného napadeného rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy o vině a trestu za přestupky ze dne 19.12.2013 a bylo zamítnuto odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí za nezákonný a nicotný.

Žalobce má za to, že v uvedeném přestupkovém řízení došlo k závažným procesním vadám, které mají za následek invaliditu takového rozhodnutí. Jedná se zejména o naprosto svévolné zneužití správního uvážení při hodnocení důvodnosti omluvy z ústního jednání žalobce v postavení obviněného z přestupku.

K jednotlivým žalobním bodům pak uvedl:

Rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy ze dne 19.12.2013 bylo rozhodnuto, že žalobce je vinen z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 zákona o silničním provozu porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a/ zákona o silničním provozu, které měl spáchat tím, že ve dnech 29.10.2013 a 7.11.2013 řídil motorové vozidlo, přestože nebyl držitelem řidičského oprávnění. Za tyto přestupky mu byla tímto rozhodnutím uložena úhrnná pokuta ve výši 35.000,- Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu 18 měsíců.

Žalobce napadl nesprávnost a nezákonnost uvedeného rozhodnutí odvoláním s odůvodněním, že správní orgán porušil ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť účastníku řízení nebylo umožněno řádně projednat věc za jeho účasti. Ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích stanoví, že o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat **jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.**

Ústní jednání bylo orgánem I. stupně nařízeno na den 12.12.2013 v 9.30 hod. Žalobce se z tohoto termínu řádně a včas omluvil a k prokázání její důvodnosti přiložil rovněž příslušná lékařská potvrzení.

Žalobce předložil správnímu orgánu **náležitou omluvu z ústního jednání** nařízeného na den 19.12.2013 ze zdravotních důvodů, kterou doložil spolu s **rozhodnutím o pracovní neschopnosti a potvrzením o trvání pracovní neschopnosti**. Tuto omluvu správní orgán neakceptoval, když došel k závěru, že účastníku řízení pracovní neschopnost nebránila ve spáchání předmětných přestupků a rovněž mu nebránila k dostavení se ke správnímu orgánu v jiné věci, k nahlédnutí do spisu ve dnech 1.11.2013 a 6.11.2013 (namísto 7.11.2013, jak je uvedeno v rozhodnutí orgánu I. stupně).

Žalobce namítal, že orgán I. stupně posoudil uvedenou omluvu zcela formalisticky a považoval ji za nedůvodnou, když se nikterak nezabýval tím, že dne 19.12.2013 zde byly skutečnosti, jež objektivně bránily účastníku řízení k ústnímu jednání se dostavit.

Žalobce trpěl zdravotními problémy, což dokládal i orgánu I. stupně potvrzeními o pracovní neschopnosti a další zdravotnickou dokumentací. Není tak zřejmé, z čeho orgán I. stupně a následně i žalovaný vycházel, resp., jak mohl učinit závěr o žalobcově obstrukčním jednání pouze z toho, že se žalobce omluvil z nařízeného ústního jednání k projednání přestupku na den 19.12.2013 v 9.30 hod., když k uvedenému přiložil jako důkaz zdravotní dokumentaci – potvrzení o pracovní neschopnosti.

Zdravotní stav žalobce byl v době nařízeného jednání takový, že byl po vážné srdeční příhodě, a tudíž mu nedovoloval dostavit se ke správnímu orgánu a ve své věci jednat. O této skutečnosti žalobce správní orgán včas vyrozuměl a doložil jej příslušným lékařským potvrzením. **Podmínka náležité omluvy, stejně tak jako důležitého důvodu ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o přestupcích byla tak z jeho strany splněna.** Pokud je někdo nemocen a v pracovní neschopnosti, pak po něm správní orgán nemůže spravedlivě **požadovat**, aby porušoval stanovený léčebný režim a zúčastnil se úředního jednání, a to i kdyby sám žalobce tento léčebný režim z vlastní vůle porušil v době, kdy je mu fyzicky lépe. A contrario však takový účastník může dorazit z vlastní vůle, nemůže však být nucen.

Žalobce v řízení nijak nezpochybňoval argumentaci judikaturou Nejvyššího správního soudu, na kterou správní orgán odkazuje v tom smyslu, že za náležitou omluvu je třeba považovat takovou, která skutečně znemožňuje zúčastnit se nařízeného jednání. Existenci takového důvodu žalobce náležitě a včas doložil, a pokud měl správní orgán jakékoliv pochybnosti o správnosti této skutečnosti, mohl si ji sám ověřit, např. dotazem na ošetřujícího lékaře, účastníka řízení uvedeného v doloženém potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti.

Správní orgán se však vůbec nezabýval tím, zda byl žalobce schopen se k ústnímu jednání dostavit a své závěry zcela nelogicky vyvodil z okolností více jak 1,5 měsíce starých a odkazem na názor Nejvyššího správního soudu, že jakákoli lékařská zpráva by ad absurdum mohla vést k neomezenému protahování správního řízení. Správní orgány jsou povinny rozhodnutí, které vychází z jejího správního uvážení, náležitě odůvodnit. V daném případě však správní orgán své závěry o tom, že omluvu účastníka řízení z ústního jednání nepřijal, nikterak řádně a přesvědčivě nezdůvodnil. Správní orgán tímto porušil § 3 správního řádu, podle kterého správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2. Ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu pak správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Této povinnosti správní orgán v předmětném řízení nedostál.

Správní orgán tak na základě tohoto pochybení jednal v nepřítomnosti žalobce a porušil tak důležitou zásadu řízení o přestupcích, kterou je zásada ústnosti a bezprostřednosti, a z tohoto důvodu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, trpí zásadní procesní vadou, která má za následek rovněž nezákonnost a nesprávnost vydaného rozhodnutí.

Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí samotné rozhodnutí správního orgánu I. stupně o vině a trestu za přestupek potvrdil, kdy se zcela přiklonil k argumentaci orgánu I. stupně ohledně nedůvodnosti omluvy z ústního jednání k projednání přestupku.

Žalovaný při posuzování omluvy žalobce a příloh dospěl k závěru, že žalobci jeho stav údajně nebránil zúčastnit se ústního jednání dne 19.12.2013. K tomuto závěru dospěl na základě zdravotnické dokumentace, kdy žalobce údajně orgánu I. stupně doložil pouze to, že jeho pracovní neschopnost trvá ke dni 30.11.2013 a že dne 18.12.2013 má naplánovanou lékařskou kontrolu. Krajský úřad rovněž vyslovil názor, že *„pokud odvolatel po kontrole dne 18.12.2013 byl stále v pracovní neschopnosti, měl tuto skutečnost neprodleně sdělit správnímu orgánu I. stupně telefonicky a pokusit se s ním domluvit na náhradním termínu pokud se o uvedené nepokusil, lze považovat jeho pozdější námitky vůči jeho nepřítomnosti za účelové. V den nařízeného ústního jednání tak nebylo doloženo, zda dne 18.12. byla dočasná pracovní neschopnost ukončena“* (str. 6 napadeného rozhodnutí).

Výše uvedený názor žalovaného je ovšem zcela zcestný a představuje překroucení zásady, že *„jednotlivec může činit vše, co není zákonem zakázáno, zatím co orgán veřejné moci může činit pouze to, co zákon dovoluje“*. Žádné ustanovení správního řádu ani zákona o přestupcích nedává účastníku povinnost telefonicky ověřovat, zda-li je jím podaná omluva posouzena jako důvodná či nikoliv. Správní procesní předpisy v takovém případě velí správnímu orgánu nařídit nové ústní jednání.

Žalovaný tak v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobce neunesl břemeno důkazní k prokázání omluvy z nařízeného ústního jednání (str. 7 napadeného rozhodnutí).

Uvedený názor je ovšem zcela lichý, neboť žalobce se řádně omluvil z uvedeného ústního jednání k projednání přestupku nařízeného na den 19.12.2014 a **tuto omluvu podložil lékařským potvrzením o své pracovní neschopnosti a následně i další lékařskou dokumentací. Tím svou důkazní povinnost splnil.**

Žalobce v červenci r. 2013 prodělal natržení srdeční aorty a byl v důsledku toho téměř měsíc hospitalizován. Po propuštění z nemocnice byl v domácím léčení a byl mu nařízen klidový režim bez zátěže. Jeho pracovní neschopnost trvala po celý r. 2013, byl oslaben a trpěl silnou únavou. Koncem listopadu 2013 se k tomu přidala akutní infekce horních dýchacích cest.

Žalobce zdůrazňuje, že pokud měl správní orgán předložená lékařská potvrzení za nedostačující, **měl jej vyzvat k jejich doplnění** či si mohl jednoduchým dotazem ověřit jeho zdravotní stav přímo u ošetřujícího lékaře (žalobce by mu na výzvu dal svolení se sdělením informací o svém zdravotním stavu). Správní orgán však zcela nelogicky ve svém rozhodnutí vycházel z toho, že když byl jindy schopen dostavit k nahlížení do spisu, a to ve dnech 1.11.2013 a 6.11.2013, jeho stav zřejmě dovoľoval se dostavit k ústnímu jednání **o více jak měsíce později**, ačkoliv je zřejmé, že zdravotní stav člověka **se může v průběhu času v podstatě měnit**.

Správní orgán byl bezpochyby povinen na řádnou omluvu účastníka řízení stanovit jiným vhodný termín ústního jednání tak, aby se na něj žalobce již mohl dostavit.

Žalobce rovněž upozornil, že v uvedené věci bylo nařízeno pouze **jedno jediné** ústní jednání, ze kterého se omlouval. Zcela jistě se nejednalo o stav, kdy by žalobce obstrukčně mařil projednání přestupku tím, že by se opakovaně nedostavoval na výzvu správního orgánu.

Je tak zjevné, že správní orgány se dopustily pochybení při správním uvážení, když nesprávně zhodnotily důvodnost omluvy žalobce z ústního jednání, což má za důsledek invaliditu napadeného rozhodnutí.

Navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze 16.7.2014 ve výroku I. zruší a zaváže žalovaného žalobci zaplatit vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že námitky, které žalobce uvádí v žalobě, se svým obsahem v podstatě shodují s námitkami, které již uplatnil v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a se kterými se žalovaný řádně a podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které proto se svým vyjádřením k žalobě odkazuje.

Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo, není ztíženo žádnou vadou, která by mohla atakovat zákonnost postupu správních orgánů v této věci.

Žalovaný je přesvědčen, že žaloba není důvodná a navrhoval proto, aby byla zamítnuta.

Na písemné vyjádření žalovaného žalobce reagoval replikou, když uvedl, že žalovaný naprosto nesprávně a formalisticky postupoval při zhodnocení důvodnosti omluvy z ústního jednání, když tuto omluvu nepřijal s odůvodněním, že zdravotní stav žalobce mu měl údajně umožňovat účast na ústním jednání. Žalobce ovšem trpěl a trpí závažnými zdravotními problémy, které způsobují jeho indispozici. Žalobce trpí již od února 2013 závažnou pneumonickou bakteriální infekcí *streptococcus pneumoniae* kombinovanou s pozitivní chlamidia pneumoniae spolu s únavovým syndromem. Toto závažné onemocnění si vyžadovalo léčbu pomocí velkých dávek různých antibiotik. Bohužel vedlejší účinky této léčby je renální insuficience, stavy celkové slabost, bolesti hlavy, stále trvající únavy a nausea. Navíc v průběhu roku 2013 došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobce, když prodělal srdeční příhodu a musel být urgentně transportován do nemocnice na Homolce v Praze, kde mu byla diagnostikována kardiovaskulární poranění s podezřením na dysektci aorty B, což se nakonec bohužel potvrdilo. Uvedený stav si vyžádal urgentní hospitalizaci žalobce na jednotce intenzivní péče, oddělení cévní chirurgie, kde probíhala jeho léčba do dne 1.8.2013, kde pak byl převezen do nemocnice v Havlíčkově Brodě. Z dané nemocnice byl poté po několika týdnech propuštěn do domácího ošetření a byl až do konce roku 2013 v pracovní neschopnosti. Přiložil další zdravotní dokumentaci, k níž uvedl, že tato prokazuje jeho nedobrá zdravotní stav a poukazuje na skutečnost, že tato jeho zdravotní indispozice trvala až do konce roku 2013, o čemž svědčí zejména rozhodnutí o dočasné pracovní

neschopnosti ze dne 17.4.2013, kde je jasně uvedeno, že pracovní neschopnost trvá i v měsíci prosinci 2013.

Z připojených správních spisů byly zjištěny tyto skutečnosti:

17.11.2013 oznamovala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Obvodní oddělení Polná, Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, že S. O. je podezřelý z přestupku proti bezpečnosti v silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 zák. č. 361/2000 Sb. tím, že porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a/ zák. č. 361/2000 Sb., když dne 29.10.2013 v 9.30 hod. bylo hlídkou JIVA 222, ve složení nstržm. J. Š. a podprap. V. B. na silnici II/353 v obci Jamné u autobusové zastávky ve směru od obce Zhoř k obci Rytířsko kontrolováno vozidlo, jehož řidič byl namístež ztotožněn dle řidičského průkazu jako S. O., nar., trvale bytem ..., z důvodu dohledu nad BESIP. Při kontrole řidič O. nepředložil povinnou výbavu a proto mu byla udělena bloková pokuta na místě zaplacená ve výši 200,- Kč, se kterou na místě souhlasil. U řidiče byla provedena dechová zkouška přístrojem Dräger s negativním výsledkem. Při lustraci pracovníkem IOS Jihlava nebyl zjištěn zákaz řízení, řidič a nákladní vozidlo není v pátrání. Při zadávání do systému ETR na OO PČR Polná, bylo v lustracích zjištěno, že pan Odehnal má platnou blokaci řidičského oprávnění od 17.8.2013, z důvodu dosažení 12 bodů, ale zákaz řízení nemá. Proto bylo dodatečně sepsáno oznámení o přestupku.

2.12.2013 Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy oznamoval S. O. zahájení správního řízení o přestupku a předvolal ho k nařízenému jednání na den 19.12.2013 v 9.30 hod. na odbor dopravy Magistrátu města Jihlavy. Zásilka byla zasílána žalobci na adresu, když jmenovaný nebyl zastížen, byla mu zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení, když zásilka byla připravena k vyzvednutí 4.12.2013. Zásilku žalobce pak osobně převzal na adrese P.O.Box 35, 586 01 Jihlava 13.12.2013. Předvolání k jednání žalobce osobně převzal, skutečnosti ohledně přestupků jsou pak uvedeny i v úředním záznamu, sepsaném policisty J. Š. a V. B. dne 29.10.2013.

Magistrát města Jihlavy se poté obracel na Městský úřad Kolín s žádostí o výpis z EKŘ S. O. a dále o sdělení, zda a kdy byla ze strany jmenovaného splněna povinnost dle ust. § 123c odst. 3 a 5 zák. č. 361/2000 Sb., zda a jakým způsobem byl ze strany uvedeného úřadu vyzván ke splnění povinnosti dle ust. § 123c odst. 3 a 5 zák. č. 361/2000 Sb., včetně způsobu doručení výzvy, případně necht' je zaslána fotokopie výzvy včetně fotokopie dokladu o doručení, dále zda, kdy a jakým způsobem byl S. O. sankcionován za porušení povinností dle ust. § 123c odst. 5 zák. č. 361/2000 Sb. (skutková podstata přestupku dle ust. § 46 zák. č. 200/1990 Sb.), případně necht' je zaslána fotokopie rozhodnutí o uložení sankce včetně fotokopie dokladu o doručení, dále pak zda a kdy bylo ze strany jmenovaného požádáno o vrácení řidičského oprávnění dle ust. § 123d zák. č. 361/2000 Sb. a zda byl jmenovaný dne 29.10.2013 držitelem řidičského oprávnění.

Městský úřad Kolín, odbor dopravy zaslal dne 7.11.2013 Magistrátu města Jihlavy oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského průkazu, která byla zasílána panu S. O. na adresu dne 11.6.2013 s poučením, že dle § 123c odst. 3 citovaného zákona č. 361/2000 Sb. byl vyzván

k odevzdání řidičského průkazu uvedenému úřadu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení a bylo mu sděleno, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá řidičské oprávnění (§ 123c odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb.).

Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy byla pak zaslána i kopie doručanky, z níž vyplývá, že uvedené oznámení bylo Stanislavu Odehnalovi, nar. 30.9.1973 zasíláno na adresu, z níž vyplývá, že žalobci bylo toto oznámení doručeno fikcí, neboť si zásilku nevyzvedl ve stanovené lhůtě a odesílatel vyloučil její vložení do schránky.

7.11.2013 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení o přestupku a byl předvolán k ústnímu jednání na den 2.12.2013 v 9.30 hod. na odbor dopravy Magistrátu města Jihlavy, přičemž bylo doručováno původně na adresu, žalobce si zásilku převzal tak, že bylo doručeno do P.O.Box 35, Jihlava 586 01, a to dne 13.11.2013, jak vyplývá z přiložené doručanky s vlastnoručním podpisem žalobce.

18.12.2013 bylo doručeno na podatelnu Magistrátu města Jihlavy omluva z ústního jednání nařízeného na den 19.12.2013, kterou zaslal S. O. Uvedl, že se musí omluvit z účasti na ústním jednání 19.12.2013, je v pracovní neschopnosti a především z důvodu nemožnosti se dostavit vyplývající z jeho zdravotního stavu (uvedl, že je po vážné srdeční příhodě. Přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti a potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti, z nichž vyplývá, že pan O. je práce neschopen od 15.4.2013 a z potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že dočasná pracovní neschopnost je ke dni 30.11.2013, přičemž z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že žalobce má od 3.5.2013 povoleny vycházky v době od 10.00 hod. do 12.00 hod. a od 13.00 hod. do 19.00 hod.

19.12.2013 proběhlo ústní jednání týkající se projednání přestupků, z nichž byl obviněn žalobce, z protokolu vyplývá, že na základě oznámení byl obviněný předvolán Magistrátem města Jihlavy, odbor dopravy na 19.12.2013 v 9.30 hod. k ústnímu jednání, ke kterému se nedostavil. Předvolání k jednání převzal dne 13.12.2013. Předvolání tak bylo řádně a včas doručeno. Obviněný se však nedostavil a svou neúčast omluvil podáním ze dne 18.12.2013, s odkazem na pracovní neschopnost – doklad o DPN č.j. C0116547 vystaven dne 15.4.2013. Uvedenou omluvu správní orgán I. stupně neakceptuje z důvodu, že v průběhu trvání pracovní neschopnosti se obviněný dopustil obou projednávaných přestupků a současně mu pracovní neschopnost nebránila ve dnech 1.11.2013 a 7.11.2013 (mimo dobu stanovených vycházek) dostavit se ke správnímu orgánu I. stupně v jiné věci - nahlédnutí do spisu dle § 38 správního řádu (viz. úřední záznam č.j. MMJ/OD/15524/2008-4 JID:142562/2013/MMJ ze dne 6.11.2013 a MMJ/OD/8470/2012-13 JID: 140392/2013/MMJ ze dne 1.11.2013 – č. listu 35 a 36 spisu). V dané věci se odkazuje např. na rozhodnutí NSS č.j. 1 As 55/2012-32 (www.nssoud.cz), v kterém je mimo jiné pod bodem 24 uvedeno: „... Stěžovatelova argumentace doveden ad absurdum by vedla k tomu, že by jakákoli zpráva od lékaře mohla vést dle volné úvahy obviněného k neomezenému protahování správního řízení. Je zřejmé, že vzhledem ke smyslu zákona se za náležitou omluvu bude považovat taková, která skutečně znemožňuje zúčastnit se nařízeného správního jednání. Za takový případ se dá považovat hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohybu osoby a tedy

znemožňující dostavit se na místo nařízeného jednání“. Správní orgán I. stupně uzavírá, že sám obviněný učinil důvod své omluvy svým jednáním v době trvání pracovní neschopnosti nedůvěryhodným. Z těchto důvodů bude věc projednána v nepřítomnosti obviněného v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Na tyto důsledky byl obviněný předvolaný upozorněn.

19.12.2013 pod č.j. MMJ/OD/24518/2013-20 JID: 165535/2013/MMJ vydal rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že S. O. je vinen z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 zákona o silničním provozu porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a/ zákona o silničním provozu tím, že dne 29.10.2013 v 9.30 hod. na pozemní komunikaci – silnice č. II/353 v obci Jamné ve směru jízdy Zhoř-Rytířsko jako řidič motorového vozidla tov. zn. vozidlo řídil, přestože v uvedené době nebyl držitelem řidičského oprávnění a dále byl obviněn z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 zákona o silničním provozu porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a/ zákona o silničním provozu tím, že dne 7.11.2013 v 10.30 hod. na pozemní komunikaci ul. Brněnská v obci Jihlava jako řidič motorového vozidla tov. zn. toto vozidlo řídil, přestože v uvedené době nebyl držitelem řidičského oprávnění a proto se mu podle ust. § 125c odst. 4 písm. a/ a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b/ a c/ a § 12 odst. 2 zákona o přestupcích ukládá pokuta v částce 35.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 18 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byl zavázán k povinnosti nahradit náklady přestupkového řízení v částce 1.000,- Kč.

2.1.2014 došlo Magistrátu města Jihlavy k č.j. MMJ/OD/24518/2013-4 oznámení žalobce o trvání pracovní neschopnosti se sdělením, že pracovní neschopnost potrvá minimálně do 30.4.2014 a dále oznamoval změnu doručovací adresy a přiložil Potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti, z něhož vyplynulo, že dočasná pracovní neschopnost žalobce trvá ke dni 31.12.2013.

15.1.2014 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně, v němž uvedl stejné důvody, jako v později podané žalobě.

16.7.2014 pak žalovaný rozhodl pod č.j. KUJI 48596/2014, sp. zn. OOSČ 139/2014 OOSC/39 ve výroku I., že podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje (prvostupňovým rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to v souvislosti s porušením § 3 odst. 3 písm. a/ téhož zákona).

K námitkám odvolatele týkající se projednání věci v jeho nepřítomnosti, žalovaný uvedl, že podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze v nepřítomnosti obviněného z přestupku věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Z tohoto ustanovení vyplývá několik základních podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti osoby obviněné ze spáchání přestupku. Obviněný musí být především řádně předvolán a poučen o tom, v jakých případech může být jednáno bez jeho účasti. Další

podmínkou je, že se odmítne k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

První podmínka byla v projednávané věci splněna. Odvolatel byl předvolán v souladu s § 59 správního řádu a předvolání bylo doručeno s dostatečným, zpravidla nejméně 5-ti denním předstihem, dne 13.12.2013 (ústní jednání dne 19.12.2013). Obsahovalo přesné údaje o termínu a místě konání jednání a řádné poučení o tom, za jakých okolností může být věc projednána v jeho nepřítomnosti a o možnosti seznámit se při ústním jednání se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Zbývá tedy posoudit, zda omluva odvolatele, kterou správní orgán obdržel dne 18.12.2013, odpovídá zákonnému požadavku náležité omluvy. Hodnocení toho, zda se jedná o náležitou omluvu, je věcí správního uvážení a správní orgán I. stupně ho provádí i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Aby mohla být omluva z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny 3 podmínky:

1/ Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve.

2/ V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí.

3/ Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat (viz. rozsudek NSS ze dne 21.6.2013, č.j. 6 As 25/2013-23ú)

O těchto skutečnostech byl odvolatel v předvolání řádně poučen.

Krajský úřad posuzoval, zda správní orgán I. stupně nepřekročil meze správního uvážení a není-li jeho postup projevem nepřípustné libovůle. Krajský úřad dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v dané věci naprosto správně, pokud tuto omluvu odvolatele z ústního jednání neakceptoval a rozhodl v jeho nepřítomnosti podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán I. stupně si v den ústního jednání ověřil všechny rozhodné skutečnosti – odvolatel byl řádně vyrozuměn o zahájení řízení a byl i řádně předvolán k ústnímu jednání. Odvolatel se však k ústnímu jednání nedostavil a dne 18.12.2013 od něj správní orgán I. stupně obdržel omluvu z ústního jednání z důvodu jeho pracovní neschopnosti. Součástí omluvy bylo rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. ze dne 17.4.2013, kde je pouze vyplněno neschopnost práce ode dne 15.4.2013, povolené vycházky ode dne 3.5.2013 od 10.00 hod. do 12.00 hod. a od 13.00 hod. do 19.00 hod., termíny kontroly 3.5., 13.5., 10.6., 18.12.2013, od 1.8. do 8.8.2013 hospitalizace a potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ke dni 30.11.2013 dosud trvá. Krajský úřad po posouzení omluvy a jejích příloh dospěl k závěru, že odvolateli jeho zdravotní stav nebránil zúčastnit se ústního jednání dne 19.12.2013. Správnímu orgánu I. stupně odvolatel pouze doložil, že jeho pracovní neschopnost trvá ke dni 30.11.2013 a že dne 18.12.2013 má

naplánovanou kontrolu u lékaře. Navíc je potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti vystaveno na jiné číslo rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, kdy toto rozhodnutí odvolatel správnímu orgánu I. stupně nedoložil. Pokud odvolatel po kontrole dne 18.12.2013 byl stále v pracovní neschopnosti, měl tuto skutečnost neprodleně sdělit správnímu orgánu I. stupně telefonicky a pokusit se s ním domluvit na náhradním termínu ústního jednání. Pokud se o to ani nepokusil, lze považovat jeho pozdější námitky vůči nepřítomnosti jako účelové. Do nařízeného ústního jednání dne 19.12.2013 tak nebylo doloženo, zda dne 18.12.2013 byla či nebyla dočasná pracovní neschopnost ukončena.

Správní orgán I. stupně obdržel dne 2.1.2014 (tedy až po vydání napadeného rozhodnutí) další potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 30.12.2013 již k číslu rozhodnutí C0116547, ve kterém je uvedeno, že dočasná pracovní neschopnost ke dni 31.12.2013 dosud trvá. Dále odvolatel správní orgán I. stupně informoval o skutečnosti, že jeho neschopnost potrvá minimálně do dne 30.4.2014 a oznámil změnu v doručovací adrese na jeho trvalé bydliště, kdy ale na potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 30.12.2013 má stále uvedenou adresu místa pobytu v době pracovní neschopnosti, což do značné míry již svědčí o nevěrohodnosti takových omluv. Sám odvolatel ve svém odvolání ze dne 15.1.2014 uvedl, že pokud je někdo nemocen a v pracovní neschopnosti, pak po něm správní orgán I. stupně nemůže spravedlivě požadovat, aby porušoval stanovený léčebný režim a zúčastnil se úředního jednání, a to i kdyby sám tento léčebný režim z vlastní vůle porušil v době, když je mu fyzicky lépe. K tomu žalovaný sdělil, že když správní orgán I. stupně nařizoval ústní jednání na den 19.12.2013, nebylo mu známo, že měl odvolatel vystaven doklad o dočasné pracovní neschopnosti a stanovené vycházky až od 10.00 hod., kdy oprávněné úřední osobě se omluva z ústního jednání nařízené na den 2.12.2013 dostala až dne 2.12.2013 v 15.21 hod., kdy bylo již oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k jednání na den 19.12.2013 odesláno.

Ad absurdum odvolatel spáchal první projednávaný přestupek dne 29.10.2013 v 9.30 hod., dostavil se ke správnímu orgánu I. stupně k nahlížení do spisu v jiných věcech dne 1.11.2013 v 9.00 hod. a dne 6.11.2013 v 9.34 hod. (mimo dobu stanovených vycházek, kdy mu tedy podle jeho slov bylo fyzicky lépe a mohl z vlastní vůle stanovený léčebný režim porušit (jak uvádí ve svém odvolání).

Dále ve svém doplnění odvolání ze dne 13.2.2014 namítá, že správní orgán I. stupně zcela nelogicky v svém napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že když byl jindy schopen se dostavit k nahlížení do spisu, a to ve dnech 1.11.2013 a 6.11.2013, jeho stav zřejmě dovoloval se dostavit i k ústnímu jednání o více jak měsíc později. Pro doplnění uvádí, že v těchto dnech, kdy byl nahlízet ve spise, měl nařízeny lékařské kontroly, a za této situace nemůže být řeč o nějakém porušení léčebního režimu z jeho strany, což odvolatel doložil až s tímto doplněním odvolání, že byl dne 6.11.2013 ve 13.29 hod. na kontrole v kardiologické ambulanci v Jihlavě, kdy nahlížel do spisu byl již v 9.34 hod. Zmiňovanou kontrolou dne 1.11.2013 žádným způsobem nedoložil, ani nebyla vyznačena na rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti.

Krajský úřad pak odkázal na rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 6 As 25/2013-23 a č.j. 2 As 8/2009-95, že pokud se jedná o omluvu z nařízeného ústního jednání, odvolatele

nestíhá pouze povinnost tvrzení, ale též povinnost důkazní. Při posouzení náležitosti omluvy a důležitosti důvodu zákon nestanoví žádná kritéria, ale společně všem důvodům nepřítomnosti je jejich řádné doložení (důkazní břemeno leží na osobě, která omluvu uplatňuje) tak, aby odůvodněnost byla správním orgánem přezkoumatelná.

Dále uvedeno, že odvolatel tedy v daném řízení důkazní břemeno neunesl a správní orgán I. stupně není povinen si důvody omluvy ověřovat u ošetřujícího lékaře odvolatele.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. **V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.**

Krajský soud v Brně se zcela ztotožňuje se stanoviskem, které zaujal k věci žalovaný a dospěl ke stejnému závěru, že žalobce byl k nařízenému jednání 19.12.2013 řádně předvolán a k jednání se včas neomluvil.

Předvolánku k jednání, jak z doručanky vyplývá, žalobce osobně převzal 13.12.2013, tedy v dostatečné lhůtě před nařízeným jednáním. V této době žalobce věděl, že je v pracovní neschopnosti, a to již od 15.4.2013, nicméně, že od 3.5.2013 má povolené vycházky, a to v poměrně značném rozsahu, každý den mezi 10.00 – 12.00 hod. a v odpoledních hodinách mezi 13.00 – 19.00 hod. Věděl také, že lékařskou kontrolu má nařizenu na den 18.8.2013.

Za této situace má soud zato, že žalobce měl hned následující den poté, kdy předvolání k jednání osobně převzal, se telefonicky nakontaktovat na Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, který měl jeho přestupkovou věc projednávat a tyto skutečnosti mu sdělit, tedy sdělit, že je v pracovní neschopnosti, že nařízenou lékařskou kontrolu má na den 18.12.2013 a že neví, zda bude nadále v pracovní neschopnosti či nikoliv a sdělit také, že má povolené vycházky každý den v době od 10.00 do 12.00 hod. a od 13.00 do 19.00 hod. a pokusit se se správním orgánem domluvit jiný vhodný termín jednání s tím, že okamžitě po absolvování lékařské kontroly se znovu ozve s tím, zda mu pracovní neschopnost zůstala i do dalších měsíců či nikoliv.

Nic takového však žalobce neučinil, a teprve až 18.12.2013 před nařízením jednání na 19.12. zaslal písemnou omluvu z nařízeného jednání na 19.12., přiložil kopii Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti C0116547, z níž vyplynuly skutečnosti, které soud již z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti citoval a přiložil také Potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti datované dnem 28.11.2013, z níž vyplývá, že dočasná pracovní neschopnost ke dni 30.11.2013 trvá.

Soud zde uvádí, že v době, kdy správní orgán I. stupně nařizoval ústní jednání o přestupku a předvolával žalobce, nevěděl, že žalobce je v pracovní neschopnosti a tuto

skutečnost se dozvěděl až 18.11.2013, tedy den před konáním ústního jednání o přestupku. Soud zde uvádí, že z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti a z potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti však nevyplyvá, zda i ke dni 19.12.2013 žalobce je stále v pracovní neschopnosti. Soud zde uvádí, že má také zato, že žalobce se neomluvil řádně a včas, z důvodu, které soud již uvedl a má také za to, že omluva žalobce měla pouze účelový charakter s ohledem na ust. § 20 zákona o přestupcích, neboť pokud by nebyl přestupek pravomocně projednán do 1 roku, došlo by k prekluzi přestupkového jednání a žalobce by za přestupková jednání již nemohl být potrestán.

Soud k tomuto závěru dospěl z toho důvodu, že z dokladů, které žalobce předložil, vyplynulo, že v pracovní neschopnosti byl již od 15.4.2013 s povoleným vycházkami od 3.5.2013 v době od 10.00 do 12.00 hod. a v době od 13.00 do 19.00 hod.

Přestupkových jednání, která byla žalobci kladena za vinu se však žalobce dopustil ve dnech 29.10.2013 v 9.30 hod. a dne 7.11.2013 v 10.30 hod., kdy v obou případech byl stavěn policií při řízení, obou přestupkových jednání se tedy žalobce měl dopustit v době, kdy byl prokazatelně v pracovní neschopnosti a přestupku ze dne 29.10.2013 v době, kdy neměl ani povoleny vycházky. Navíc pak ze správního spisu vyplývá, že dne 1.11.2013 v 9.00 hod., tedy opět v době pracovní neschopnosti, se žalobce dostavil na Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy a požádal o nahlédnutí do spisů, jejíž čísla jednací jsou uvedeny v úředním záznamu z 1.11.2013 a dále se na Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy dostavil 6.11.2013 v 9.34 hod., za účelem nahlédnutí do spisu ve věcech, jejichž čísla jednací jsou opět uvedena v úředním záznamu (č.l. 35 a 36 správního spisu).

V obou případech se tedy dostavil k nahlédnutí do správních spisů opět v době pracovní neschopnosti, a to v době, kdy neměl povoleny vycházky a ani z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nevyplyvá, kdy měl nařízenou kontrolu u lékaře.

S ohledem právě na tyto skutečnosti, kdy žalobce i v době pracovní neschopnosti se běžně pohyboval mimo byt, kdy obou přestupkových jednání se dopustil v době pracovní neschopnosti, přičemž jednoho z nich v době, kdy neměl ani povolenou vycházku a i k nahlédnutí do správních spisů na Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy došlo v době pracovní neschopnosti a v době, kdy neměl povoleny vycházky. Žalobce, jak z citovaných úředních záznamů o nahlížení do spisů vyplývá, se v listopadu 2013 2x dostavil na Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, přičemž přestupkových jednání, která jsou mu nyní kladeny za vinu, se dopustil koncem října a pak 7.11.2013, takže koncem října i v listopadu se rozhodně nezdržoval pouze v bytě, a i z toho vyplývá, že nebyl důvod se správnímu orgánu omluvit tak, jak soud v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí.

Omluvu žalobce tedy rozhodně nelze považovat za řádnou a včasnou a správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a věc tedy mohl rozhodnout, aniž by se žalobce k nařízenému jednání dostavil a ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích neporušil.

Soud tedy uzavírá, že žalobní námitka ohledně porušení ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích ze strany žalobce není důvodná a soud žalobu proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Z důkazu provedených v průběhu správního řízení vyplývá, že skutkový stav byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a i pokud jde o uložené sankce, byly uloženy v souladu se zákonem a také řádně zdůvodněny.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. prosince 2015

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková